

Sant Miquel de Vilaclara

El Bruc

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Sud-est del túnel del Bruc
Emplaçament Al costat de la masia de Can Guixà. Prop túnel del Bruc
Alçada: 563

Coordenades:

Latitud: 41.58961
Longitud: 1.74962
UTM Est (X): 395783
UTM Nord (Y): 4604968

Classificació

Número de fitxa 08025 - 3
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XI-XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Volta esfondrada i esquerdes importants a l'absis.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (NNSS 25/03/1992)
Número inventari IPA, núm. 4065
Generalitat i altres inventaris
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08025A006000330000YU
Autoria de la fitxa Gemma Estrada i Planell i Josep-Vicenç Mestre Casanova
Data de registre de la fitxa: dc., 25/07/2012 - 02:00

Descripció

La capella de Sant Miquel de Vilaclara és una construcció romànica que va quedar totalment inscrita dins del mas Guixà. Es pot destriar, però, el cos de l'església, construïda per un edifici d'una sola nau (que va ser dividida per una arcada gòtica, ara tapiada), que és capçada a llevant, per un absis semicircular cobert amb una volta d'un quart d'esfera, al centre del qual s'obre una finestra de doble esqueixada acabada amb un arc de mig punt emmarcat amb dovelles de pedra tosca. Al mur nord de la nau, es conserva una segona finestra, també oberta en doble esqueixada. A la capçalera s'hi conserva un fris compost per tres sèries de dobles arcuacions entre lesenes, originades a partir d'una peanya que circumda i fonamenta l'absis. La coberta de la nau està totalment esfondrada. La porta antiga, ara tapiada, era situada, com la moderna, al costat sud. Manté encara una arcada de mig punt adovellada i va ser tapiada per utilitzar la seva part inferior com a xupet d'un cup de vi. L'aparell dels murs de l'església, força irregular, és compost de blocs de pedra de mides diferents. L'edifici va tenir diferents remodelacions que van readaptar la primitiva funció religiosa de l'edifici als usos agrícoles. Probablement aquesta remodelació va realitzar-se al segle XVIII amb l'expansió de la vinya. Un exemple d'aquesta reconversió és la construcció a la base del presbiteri d'un gran cup folrat amb ceràmica.

Observacions:

A les NNSS es cita com absis de Sant Miquel de Vilaclara.

Història

Aquesta església es trobava dins el terme del castell de La Guàrdia, dins de la parròquia del Bruc al lloc de Vilaclara. Segurament va ser una capella sempre destinada al culte dels habitants del sector occidental del terme. Va dependre del monestir de Sant Cugat del Vallès, abans del 1068, per donació dels vescomtes de Barcelona, senyors del castell de la Guàrdia, documentat a partir de l'any 931. El monestir de Sant Cugat adquirí més drets en aquesta església l'any 1077, en què el vescomte Udaldar donà al dit monestir el seu alou de Vilaclara, que havia estat d'Arnau Bonfill, difunt, amb l'església de Sant Miquel. L'any 1083 es jurà el testament de Gombau Gombau, difunt, sobre l'altar de Sant Miquel. En un capbreu del 1117 en el qual es transcrivien els drets del monestir de Sant Cugat al terme del castell de la Guàrdia es fa constar la possessió de la torre de Vilaclara amb set masos de terra, la tasca i el servei. Al 1727 deixà d'utilitzar-se com a capella i al 1757 fou abandonada definitivament. S'hi venerava el copatró de la vila.

Bibliografia

BENET I CLARÀ, JUNYENT I MAYDEU, Francesc; Albert; MAZCUÑAN I BOIX, Alexandre; Sant Pau de la Guàrdia o Sant Pau Vell. Catalunya Romànica. El Penedès i l'Anoia. (1992). Volum XIX. Enciclopèdia Catalana. p. 384.

BURON, Vicenç, (1980); Esglésies romàniques catalanes. Guia. Artestudi, edicions. Barcelona. p.87

ESTRADA I PLANELL, Gemma (1991). El Bruc, el medi, la història, l'art. Ajuntament del Bruc i Publicacions de l'Abadia de Montserrat. p 112.

GAVÍN, Josep M; (1984). Inventari d'esglésies. Anoia-Conca de Barberà. Arxiu Gavín. p.97

MESTRE I CASANOVA, Josep-Vicenç (1994). Esglésies romàniques de l'Anoia. Col·leccionable de La Veu de l'Anoia i Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada.

